

1. Áld-jad az U - rat, áld-jad én lel-kem,
 Az Ő szent ne - ve á - rad szét ben-nem,
 Jó - sá - ga nél-kül ho - vá kell len-nem?
 Ke-gyel-mé-ről is el ne fe - led-kez - zem!

2. Ő, ki feloldoz, Ő, aki gyógyít,
 Koporsóból is életre szólít,
 Mint egy büszke sast, akként megújít:
 Nyújtván a szépség minden hordozóit.
3. Igazságot tesz nyomorultakkal,
 Mert késedelmes Ő a haraggal,
 Nem mindörökké büntet bajokkal,
 Irgalmassága végül megvigasztal.
4. Az ég a földtől mily végtelenben,
 Oly nagy a jóság benne szünetlen.
 Atya könyörül gyermeki tetten,
 Miként az Úr az Őtet félő lelken.
5. Már Ő tudja, hogy romló edények,
 Hogy porból vagyunk mind, mi, szegények.
 Életünk, mint a puszta fűvének
 Napjai: minden széltől elenyésznek.